

VI. ROČNÍK STUDENTSKÉ VĚDECKÉ A ODBORNÉ ČINNOSTI (SVOČ) NA PF UK

AUTOR SOUTĚŽNÍ PRÁCE: Vilém Anzenbacher, Veronika Merjavá
NÁZEV SOUTĚŽNÍ PRÁCE: Obchodní zastoupení v novém občanském zákoníku
OBOR: obchodní právo
POSUDEK VYPRACOVAL: JUDr. Petr Čech, Ph.D., LL.M.

1. Hodnocení tématu z hlediska jeho aktuálnosti, praktické použitelnosti a teoretického významu

3/3

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Téma je velice aktuální a teoreticky i prakticky značně relevantní. Smlouva o obchodním zastoupením se v praxi často vyskytuje a její právní úprava doznala rekonstrukce řady změn. Uživatelé se jimi budou zabývat od prvního dne účinnosti nové právní úpravy a v podstatě tak činí již dnes. Je tudíž zvláště potřebné je v dostatečném předstihu teoreticky rozpracovat a zmapovat do všech podrobností a věcných souvislostí.

2. Hodnocení pojetí práce (systematika, logická stavba, použité metody, prameny)

3/5

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Autoři zvolili metodu, která staví na popisu právní úpravy vybraných hlavních otázek týkajících se smlouvy o obchodním zastoupení. Porovnávají současnou úpravu v obchodním zákoníku a ustanovení nového zákoníku občanského. Místy též zohledňují úpravu evropskou a německou, jakož i judikaturu Soudního dvora EU a Nejvyššího soudu ČR. Práce přesto nedostatečně akcentuje, jaké změny skutečně přináší nový občanský zákoník pro smluvní strany a jak na ně optimálně reagovat. Mnohde se spokojí s popisem nové úpravy, aniž jasně zdůrazní, v čem (případně) spočívá jaký posun oproti současnému stavu. Jinde do výkladu zahrnuje otázky, jejichž řešení rekonstrukce nemění. Na několika místech také není zřejmé, k jakým závěrům vlastně autoři dospívají. V kapitole 2 se například pouštějí do rozsáhlého „teleologického“ a „komparativního“ výkladu, a to s vazbou na unijní i německé právo. Neporozuměl jsem však, ve vztahu k jakému problému vlastně takový výklad činí a jaké závěry z něj dovozují. Podobně zbytečná je kapitola 3 o vzniku obchodního zastoupení. Autoři jen konstatují, že nový občanský zákoník upravuje odlišně postup při uzavírání smluv, nic bližšího se však čtenář nedozví. Teoretický a praktický přínos práce tak nakonec hodnotím jako sporný.

3. Hodnocení formální stránky práce (jazyková úroveň, přehlednost, grafická úprava a technické zvládnutí textu)

2/4

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Formální stránka díla bohužel pokulhává. V práci se vyskytují gramatické chyby, a to i dosti závažné (viz např. na str. 17: „*se strany smlouvou řídili*“). V některých větách chybí slova, takže ani nedávají smysl (viz např. na str. 19: „*Dohodou smluvních stran o ukončení obchodního zastoupení je možné vztah obchodního zastoupení kurčitému datu bez nutnosti respektovat zákonem stanovené výpovědní lhůty.*“). Jiná souvětí jsou tak složitá, až se stávají obtížně srozumitelná, zvláště když autoři nezvládli interpunkci. Nejednotné jsou citace právních předpisů, autoři hovoří o „Německé Spolkové Republice“ (str. 7), zbytečně do práce přejímají celá ustanovení právních předpisů (viz na str. 7 a 8), poznámky pod čarou nejsou ukončeny tečkou. Atd.

4. Hodnocení obsahové (věcné připomínky k textu, konfrontace s jinými možnými názory, celkové zvládnutí tématu, zhodnocení závěrů práce, do jaké míry mohou být předmětem diskuse při ústním kole)

5/8

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Práce staví na popisné metodě. Název naznačuje akcent na úpravu v novém občanském zákoníku, dílo však nedosti zdůrazňuje (ani dostatečně neanalyzuje), v čem skutečně dochází ke změnám. Autoři se pohybují prakticky jen na půdorysu ustanovení věnovaných smlouvě o obchodním zastoupení, pomíjejí však kontext, který nová úprava vytváří. Nezmiňují tak podstatné souvislosti týkající se nové koncepce kogentnosti vs. dispozitivitu zákonných norem, právních jednání a jejich vad (na str. 5 autoři dokonce ještě pojednávají o „právním úkonu“), výkladu a obsahu, pomíjejí problematiku ochrany slabší strany, která se ve smluvní praxi obchodního zastoupení nepochybně bude prosazovat často, i další otázky, jež významně ovlivní budoucnost vztahů mezi obchodním zástupcem a zastoupeným. Pozornost by bylo dobré věnovat též přechodným ustanovením. Ani to autoři nečiní. V práci se také vyskytují nepřesná či věcně nesprávná tvrzení. Na str. 9 například autoři uvádějí, že teleologický výklad je nadstandardní a jeho použití velmi sporné. Takové tvrzení nelze obhájit ani za účinnosti dnešní úpravy, tím méně v systému nového občanského zákoníku. Složitá větná konstrukce nakonec vede k nepřesnému závěru v první větě na str. 19. Problematicky vyznívá také věta na str. 23 dole, podle níž: „*Za třetí je to v případech, kdy na návrh obchodního zástupce nastane novace smlouvy o obchodním zastoupení, tedy podle dohody se zastoupených převede práva a povinnosti práva na třetí osobu.*“ Kromě chybného tvaru ve slově „zastoupených“ a nesmyslného zdvojení slova „práva“ je třeba poukázat na nesprávné použití pojmu novace, ale i nejasnou konstrukci, podle níž k takové „novaci“ dojde „na návrh obchodního zástupce“.

5. Stručně celkové hodnocení práce a celkový počet bodů¹

13/20

Závěrečný komentář:

Práci celkově hodnotím s rozpaky. Nevystihuje ani nezdůrazňuje podstatné změny, k nimž dojde účinností nového občanského zákoníku pro strany smlouvy o obchodním zastoupení, neformuluje jasné závěry a je zatížena formálními chybami i věcnými nepřesnostmi.

Otázky k ústní obhajobě:

Jak se nový občanský zákoník staví k teleologickému výkladu svých ustanovení?

Jak je to s dispozitivitou (kogentností) jeho ustanovení?

Jak se ve vztazích mezi obchodním zástupcem a zastoupeným projeví ochrana slabší strany?

V Praze dne 7. června 2013

JUDr. Petr Čech, Ph.D., LL.M.

¹ Celkový počet bodů je součtem bodů udělených v předchozích čtyřech kategoriích.